

Slovensko a Tatry byly oblíbenou destinací v době, kdy se pro běžné smrtníky nebylo možné dostat do Alp. Navzdory tomu jsou i dnes hojně navštěvovány českými turisty, kteří si chtějí užít pořádnou horskou turistiku. Nutno dodat, že v České Republice nemáme takové hory, ale také proto musíme být v Tatrách opatrní. O tom, co v Tatrách vidět a dělat, jak se do Tater dostat a která se tam ubytovat, se dočtete v tomto článku.

Rychlý přehled

[Doprava](#)

[Ubytování](#)

[Stravování](#)

[Bezpečnost](#)

[Výlety v okolí](#)

[Fotografie z okolí](#)

Doprava

Nabízí se otázka, zda do Tater autem, či nikoliv. Pokud vezete hodně vybavení a snadno naplníte auto lidmi, neváhejte. Navíc pokud se ubytujete přímo v Tatranském národním parku (TANAPu), pomohou Vám získat povolení ke vjezdu i přímo do něho.

My jsme zvolili cestu vlakem. Možností je více, jedna z nich je přímo expres Košičan, který zastavuje ve Štrbě, odkud se zubačkou a místní „tramvají“ TEŽ převezete kam potřebujete (o TEŽ píš níže).

Druhá možnost je přestup na TEŽ v Popradu-Tatry. Celkem jistě ale pojedete přes Žilinu, takže se nemusíte trmácet Košičanem a na něco pomalejšího přesednout až v Žilině.

Zpáteční jízdenka pro 3 osoby z Ostravy-Svinov do Popradu-Tatry nás vyšla na cca 1800 Kč. Výhoda zpáteční jízdenky je, že platí měsíc od nástupu jízdy tam. V Žilině jsme přestoupili na vlak IC. POZOR!!! IC jsou povinně místenkové na Slovensku! Na nádraží nám nic neřekli, takže jsme prostě nastoupili a přímo ve vlaku nám napálili jednu místenku za 10 EUR!

Při jižní straně Vysokých Tater je zbudována trať Tatranské elektrické železnice (TEŽ). Jezdí zhruba co půl hodiny a je perfektním pomocníkem, když chcete plánovat túry po okolí. Jízdenku na TEŽ v Česku nekoupíte, pořídíte ji ale u přepážky na Slovensku. Lístky je také možné koupit ve většině ubytovacích zařízení přímo v Tatrách. Funguje to de facto jako MHD, dokonce jsou zde i zastávky na znamení. Zjistíte si, jakou vzdálenost s TEŽ urazíte, podle toho se účtuje počet pásem. Nakoupíte jízdenky za odpovídající hodnotu (1 EUR / 1.5 EUR / 2 EUR) a označíte si je (když jsme jeli ze zastávky Popradského Plesa do Štrby, označili jsme si každý člověk dva lístky - jeden lístek za 1EUR a jeden za 0.5 EUR). Lístky TEŽ platí i na zubačku (Ozubnicová trať) spojující Štrbu a Štrbské Pleso (ve skutečnosti patří zubačka taky pod TEŽ). Všechny přestupy jsou na stejných nádražích (vlak-tramvajka, tramvajka-zubačka, zubačka-vlak).

Více informací o TEŽ najdete přímo na webu slovenských

železnic: <http://www.slovakrail.sk/sk/preprava-osob/slovensko/vo-vysokych-tatrach.html>.

Ještě jedna drobnost - přímo u zastávky TEŽ Popradské Pleso jsme si povšimli placeného parkoviště. Nějaké to euro za hodinu to stojí, ale nejsem si moc jist, proč bych sem autem jezdil, když použití TEŽ je mnohem pohodlnější. To je ale samozřejmě věc názoru.

Ubytování

Díky výbornému železničnímu spojení se nemusíte bát ubytovat poblíž libovolné zastávky TEŽ v okolí. To jsme ale předem nevěděli, takže jsme se ubytovali přímo v hotelu Popradské Pleso (<http://www.popradskepleso.com/sk/ubytovanie/>). Hotel leží při samotném Popradském Plese, druhé ubytovací zařízení je Majláthova chata. Hotel nabízí možnost po domluvě vyzvednutí na zastávce železnice a dovoz do hotelu za 5 EUR. My byli drsní a vyrvali všechno svoje harampádí vlastními silami až do hotelu. Asi 4km dlouhá cesta tam vede od zastávky po silničce, která je zároveň modrou turistickou stezkou. Je to trochu do kopce, ale jde to zvládnout.

K ubytování jsme zvolili turistickou místnost B. Mohli jsme srovnat dva pokoje stejné třídy a musím poznamenat, že jsou mezi nimi rozdíly. Náš pokoj byl úzký, dlouhý, s mini stolkem a dvěma židličkami. Vedlejší místnost byla mnohem větší, větší stůl a dvě křesla. Umyvadla však byla všude. Pokoj typu standard byl zhruba stejně velký jako větší z pokojů B, ale scházel zde stůl / židle / křesla. Přítomnost vlastního sociálního zařízení na pokoji standard kvitovalo mizerné umělé osvětlení, mnohem horší než na obou „B-čkách“. Bydleli jsme v prvním patře, byl zde celkem klid.

Mnohem horší dojem však udělalo sdílené sociální zařízení na chodbě. Jak jeden z členů výpravy poznamenal, je to už za hranicemi možností sava, tohle chce zbourat a postavit znovu. V pánských sprchách byla většinu doby použitelná jen jedna sprcha. Ne snad, že by v té druhé netekla voda, ale vypadala, jakoby se v ní umyl medvěd. A dva dny to nikdo neuklidil. Uklízečka/Uklízeč se opravdu na sociálních zařízeních nepřetrhl. Mezi dlaždičkami snad z dob normalizace byla zřetelná plíseň. WC vypadalo použitelně čistě, stěn bych se ovšem moc nedotýkal. Celkově vzato však hodnotím pozitivně lokalitu, která přebíjí i tato negativa.

Na chodbě naleznete i ping-pong a fotbalík nebo je dostupná místnost s kulečnickým stolem.

Stravování

Jídlo je samozřejmě navázáno na to, kde bydlíte. Píši tedy především o hotelu Popradské Pleso. Snídaně za 5 EUR nepovažuji za nic extra, nikoliv kvůli ceně, ale kvůli nabídce. Chleba a marmeládu či sýr si snadno z domova přivezete taky. Kolegové si koupili snídaně, my měli privátní zásoby... a vůbec nelituji, že jsem se s nimi táhl až do hotelu.

Polopenze se asi moc nevyplatí, protože jídlo k večeři stojí průměrně také 5 EUR, takže nač se zavazovat zbytečně? Plnou penzi si nikdo, kdo v horách plánuje výšlap, nezakoupí. Jistě ale oceníte teplou polévku, například česnečku za 2.5 EUR. V nabídce najdete různé tradiční pokrmy. Dopřáli jsme si halušky s brynzou a brynzové pirohy. Bohužel nebyla brynza moc dobrá, podivně hrudkovatěla a slangově bych ji označil jako „mírně jetou“. Hrnek čaje stál 0.9 EUR, čaj však byl výborný, bylinkový s medem. Kolem 2 EUR se pohybuje cena půl litru piva. Za zhruba 1 EUR si můžete koupit i nějakou tu sladkou tyčinku na cestu.

Musím však ohodnotit personál za vstřícný. Když jsme něco potřebovali, vždy se snažili maximálně vyhovět. Například nám takto z restaurace ponechali hrnek na pokoj, neboť ve společné kuchyňce bylo jen pár misek a lžic. Ve společné kuchyňce také naleznete pár půl-litrových varných konvic (fungovala jen jedna, a strašně to trvalo, navíc věčně už u ní někdo čekal a vařil si vodu).

Vstřícnost personálu kvituji i v případě, když jsme posledního z účastníků vyzvedávali pozdě večer na zastávce TEŽ a po cestě zpět nás zadarmo a bez nějakého vyzvání sami od sebe nabrali do dodávky – prostě jeli kolem, viděli nás, tak nás svezli.

Bezpečnost

Jeden kreslený vtíp o Česích v Tatrách zobrazuje Čecha (no, myslím že to celkem platí i pro Moravana nebo Slezana) jako brouka Pytlíka, v tričku s vlajkou ČR, ponožkách v sandálech, foťákem v jedné ruce a igelitkou ze supermarketu v druhé. Prosím Vás, pozor, takové hory nemáme, takže dbejte na bezpečnost, trochu se bojte, je lepší než být pak ve večerním zpravodajství „další český turista, který někam spadl“.

Několik doporučení:

- Nechoďte v sandálech, ani v teniskách. Pořídte si boty co mají pevnou a dobrou podrážku.
- Nechoďte venku hodinu po východu slunce, ani hodinu před západem. Je to doba, kdy jsou medvědi nejaktivnější.
- Nechoďte nikdy sami. Držte se ve skupině.
- Medvěd většinou uteče, kdykoliv zjistí přítomnost člověka v dosahu. Abyste na svou přítomnost upozornili, mluvejte, ale nekřičte.
- Pokud Vás medvěd pozoruje a neutíká, může se jednat o medvědice s mláďaty. Pomalu se začněte vracet odkud jste přišli. Neutíkejte, ani se medvědovi nedívejte do očí, mohl by to považovat za hrozbu.
- Mějte u sebe mobil.
- Nespěchejte, jděte tak, ať došlapujete s jistotou. Ano, kde kdo mě předešel, ale zapršelo a pár spěchajících (brouk Svižník?) zdatně podkluzovalo a různě zakopávalo po cestě přede mnou.
- Kameny se viklají a také občas padají po skalních stěnách dolů, dávejte pozor, nedělejte zbytečný hluk, nikde nic neshazujte ani neházejte. Kamená lavina Vás nebo někoho pod Vámi zpravidla zavalí jen jednou za život.

Výlety v okolí

Konečně to hlavní, proč jste do Tater přijeli!

Pokud ještě nemáte papírovou mapu oblasti, kam se chystáte, doporučuji internetové mapy <http://mapy.hiking.sk/>. Slovensko, stejně jako Česko, používá onen bohubilý systém luxusně značených barevně odlišených tras.

Přímo z Popradského Plesa jsme podnikli tyto výlety:

- Výstup na Rysy.

Na toto místo prý vylezl i Lenin, takže to musíte zvládnout taky. Od Popradského Plesa převýšení cca 1km. Cestou se můžete zastavit na chatě pod Rysmi. Drsníci si mohou dole u Popradského Plesa naložit na záda držák s plynovou bombou, pytlík brambor nebo sudem pivem a vynést až na chatu pod Rysmi. Dostanete zadarmo čaj, případně i rum... V Tatrách je dokonce jeden známý nosič s rekordem přes 200kg vnesených na jeden zátaž, podpis od něj mají i jacísi ropní šejkové.

Po cestě na chatu pod Rysmi se leze přes úsek jištěný řetězy. Pokud Vám nevádí při výstupu používat ruce, ničeho se nebojte. Rozhodně však není tento výstup pro člověka s pohybovými obtížemi.

Výstup na samotný vrchol od chaty je ještě asi 400m převýšení, pokud nebude mlha, čeká Vás

krásný výhled. Nejlepší je prý počasí však až v září. Na ukazatelích jsou časové údaje, jsou ale dosti závislé na kondici jedince. Nic nezkazíte, pokud úsek Popradské Pleso - Rysy - zpět odhadnete na 8 hodin i se zastávkami.

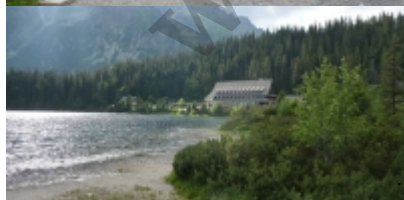
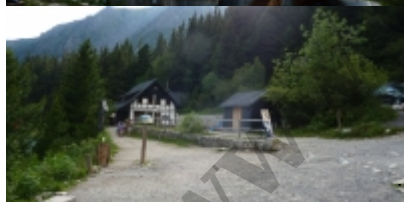
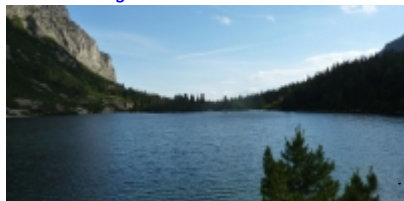
- Štrbské Pleso, Jamské Pleso. (něco přes 20km)

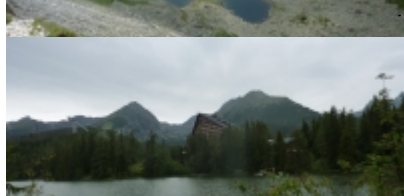
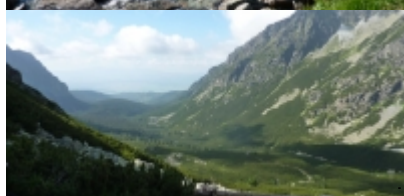
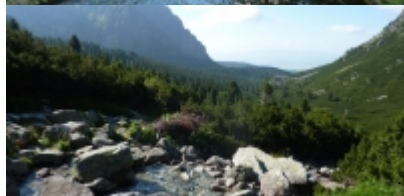
Pršelo tak strašně, že cesta na Ostrvu a dál nebyla schůdná. Tak jsme vyrazili do Štrbského Plesa, po zelené, ale spíše to byla cesta potokem. Ve Štrbském Plese jsme si dopřáli čaj na zahřátí - zajímavý poznatek: přibily v jídelníčku popisky v němčině a také stouply ceny. Prošli jsme se kolem, a protože se počasí jakžtakž umoudřilo, zvolili jsme okruh po červené k Jamskému Plesu, odtud dolů po modré a dále po zelené zpátky do Štrbského Plesa. Část po modré byla asi nejdobrodružnější, protože stezka je poměrně neudržovaná, kamenitá a zarostlá. Zpáteční návrat do Popradského Plesa po červené nabídl skvělé výhledy a kamenná moře.

Co jsme bohužel nestihli, i kvůli počasí byl výlet po červené od Popradského Plesa na Ostrvu, dále k Slezskému domu a pak někam na zastávku TEŽ a zpět. Ještě jednou ze zavržených možností byla trasa po žluté ze Štrbského Plesa k vodopádu Skok, dále přes hřebeny a nakonec lanovkou dolů. Všechny výlety v oblasti Vás však odmění kromobyčejně krásnými výhledy a dobrým pocitem z (rozumné) fyzické námahy.

Fotografie z okolí

[\[Ukázat jako slideshow\]](#)

12

WWW.CESTOVANISVETEM.CZ